

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 127

Февруари 2010

Sinan Işık v. Turkey - 21924/05

Пресуда 2.2.2010 [Секција II]

Член 9

Член 9-1

Слобода на вероисповед

Посочувањето на вероисповедта на лични карти: *повреди*

Член 46

Член 46-2

Извршување на пресуда

Мерки од општ карактер

Од тужената држава се бара да преземе итни мерки за да се затвори законодавниот вакуум кој ги спречува жртвите на Советската политичка репресија делотворно да бараат остварување на правото на компензација.

Факти – Апликантот бил припадник на религиозната заедница Alevi. Во 2004 година, тој се обратил до судовите со барање на неговата лична карта да вметне зборот “Alevi” наместо „Ислам“, меѓутоа немал успех.

Закон – Член 9: Законот донесен 2006 година, кој овозможува на личната карта индикацијата за “вероисповед” да се остави празна или да се избрише не влијаела врз состојбата на апликантот. Кога во личната карта постои индикација за вероисповед, самиот факт што тоа поле се остава празно неизбежно би имало специфична конотација. Имателот на лична карта на која не е внесена информација за неговата или нејзината вероисповед би се разликувал, спротивно од својата волја, а поради мешање на властите, од

лицата чија вероисповед е посочена. Дотолку повеќе, фактот што се бара од властите да ја остават индикацијата празна е најтесно поврзано со личното убедување на имателот. Во случајот, разоткривањето на еден од најинтимните аспекти на поединецот се уште претставува отворено прашање. Оваа ситуација исто така е противречна на принципот на слобода на поединецот да не ја изразува својата вероисповед или убедување. Имајќи го тоа предвид, повредата не произлегува од одбивањето да се посочи вероисповедта на апликантот на неговата лична карта, туку од самиот факт што неговата лична карта содржи индикација за вероисповедта, независно од тоа дали тоа е задолжително или е оставено на избор на поединецот. Последователно на тоа, апликантот се уште може да тврди дека е жртва на повреда, дури и по усвојувањето на законот од 2006 година.

Заклучок: повреда (шест гласа спрема еден).

Член 46: Повредата на правото на апликантот според Член 9 од Конвенцијата произлегуваше од фактот што во личната карта имало посебна индикација за вероисповедта, било задолжително или по избор. Во таа смисла, Судот оценува дека бришењето на индикацијата за вероисповед од личните карти може да се смета за соодветна мерка за поправање на состојбата и ставање крај на повредите.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.

